

جاوید ایران

نوشته اخیر آقای چمن آرا **[[در رابطه با پیشنهاد ایشان در تنظیم قانون اساسی]]** را خواندم.

انسانها در هر مقام علمی و یا عملی دانا در جریان آموختن هستند، آموزه هائی که جایگزین آموزه های قبلی میشوند.

در این جریان که غیر قابل کنترل است حکما نظریه قابل احترامی دارند و آن این است که تا چیز موفق و محکمی بدست نیآورده اید آنچه را که دارید از دست ندهید.

تردید نیست که هر قانونی حتی قوانین اساسی کشورها بمناسبت نیاز جامعه با اصلاحات و یا متمم هائی مواجه میشود و تصور میکنم که قانون اساسی ایالات متحده در این مسیر، نمره اول از نظر تعداد متممات است، و کما اینکه قانون اساسی مشروطیت ایران (۱۹۰۶) هم به متمماتی نیاز یافت که به آن رسید.

ولی حق و درستی کار در این است که تا شرایط لازم برای الحاق متممات دیگر به قانون اساسی مشروطیت فراهم نیست، همان تداوم اجرایی قانون اساسی مشروطیت که اصالت و مشروعیت آن بپشتوانه انقلاب مشروطیت و دستاوردهای رفاهی و امنیتی و شرافتمندی ملت ایران هموند بوده است در پایگاه احترام و قطب فلسفه سیاسی مبارزه قرار داشته باشد.

تنظیم متن قانون اساسی جدید علاوه بر اینکه در شرایط فعلی زمینه های حقوقی قابل دفاعی ندارد، و علاوه بر اینکه محول ساختن این کار مهم بر عهده ایرانیان خارج از کشور از اصالت قانون خواهد کاست و علاوه بر اینکه تاکنون ایرانیان چندین متن قانون اساسی نوشته اند که سخت بابی اعتنایی مواجه شده و علاوه بر اینکه، فاصله زمانی نامعلوم برای به اجرا در آوردن آن سبب بی مصرفی آن خواهد بود، تالی فاسد مهمتری که دارد این است؛ وقتی از هم اکنون به لزوم تنظیم قانون اساسی جدیدی باور مندیم، این خود قرینه ای است که نسبت به اصالت و حقانیت و صلاحیت قانون اساسی مشروطیت برای اینکه پایگاه فلسفی مبارزه سلطنت طلبان باشد شک و ضعف وارد است. و شک و ضعف در اصالت هر چیز مانع از استواری آن در جایگاه قطبیت است.

با احترام امیر فیض

توضیح:

درست است که این نوشته رو به من است، ولی در رد و بدل هائی که اینجانب با آقای چمن آرا و دیگر همزمان در رابطه با قانون اساسی داشته است، همواره بر این باور استوار بوده ام که بریدن بند ناف از بدنه قانون اساسی ۱۹۰۶ و متمم آن ایرانیان را در وضعیت بی هویتی قرار میدهد. چرا که آن گروه از ایرانیانی که هرگز قانون اساسی رژیم اسلامی را نپذیرفته ایم نمی توانیم بدون اتصال به قانون اساسی ۱۹۰۶ و متمم آن خود را ایرانی بنامیم. به تارنمای من در آدرس زیر نگاه کنید:

<http://peymanmeli.org/Constitution/Default.asp>